

MASneep, gehouden te Bedum, 02.01.2022

L. Rom. 8:1-17

T. Zondag 13

Ps. 68:2

Ps. 116:1, 5, 9

Gz. 26b:4

Gz. 14:2, 3

Gz. 18

Geliefde gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Jongens en meisjes, weten jullie wat adoptie is?

Ik zal het uitleggen wat het is, het heeft namelijk ook alles te maken met Zondag 13.

Er zijn ook bij ons in de gemeente kinderen die zijn geadopteerd.

Er zijn ook ouders die kinderen hebben geadopteerd.

Wanneer ouders kinderen adopteren, dan vindt dat vaak plaats omdat kinderen geboren worden in een land, waar de biologische ouders niet voor ze kunnen of willen zorgen. In zo'n geval hebben deze kinderen geen toekomst. Dan zijn er andere mensen die bereid zijn om voor zulke kinderen te zorgen en ze in huis te nemen. Ze willen voor hen zorgen met een liefdevol hart. Zij nemen zulke kinderen aan als hun eigen kind. En dat heet adoptie.

Stel je nu even voor, dat je een gezin hebt, met een vader en een moeder, en die hebben samen een zoontje gekregen en ze hebben ook nog drie geadopteerde kinderen.

En iemand zou aan die vader of moeder van dat gezin vragen, 'hoeveel kinderen hebben jullie?'

Die vader of moeder zou zeggen, "nou, we hebben één echte zoon, en drie aangenomen kinderen".

Dan begrijpen jullie ook wel, dat die drie aangenomen kinderen, als een vader of moeder dat zo zouden zeggen, dat zij niet het idee hebben dat zij geliefde kinderen zijn van vader en moeder.

Dat ze er eigenlijk niet echt bij horen.

Een dergelijke indruk gemeente zou je kunnen krijgen bij het lezen van Zondag 13.

'Waarom wordt Christus de Eniggeboren Zoon van God genoemd, wij zijn toch óók Gods kinderen?'

Toch is dit niet de bedoeling van Zondag 13.

Als je die indruk hebt gekregen, dan moet je dat snel weer vergeten.

Want net zoals in het echt, houden ook ouders die kinderen adopteren zielsveel van hun kinderen, als het goed is, net zo veel als hun eigen kinderen.

Wij belijden hier in zondag 13 dan ook niet dat wij als Gods kinderen achtergesteld

zouden zijn.

Nee, wij belijden hier het unieke van de Eniggeboren Zoon van God.

En tegelijk omdat Hij de Eniggeboren Zoon van God is, belijden we hier het ongelooflijke wonder van Gods liefde, dat Hij ons mensen, de gelovige en hun kinderen, tot Gods kinderen aanneemt.

Daar willen we vanmiddag bij stilstaan.

Thema: Ik geloof in Jezus Christus, Zijn Eniggeboren Zoon, onze Heere

wij belijden

- 1) Christus als de unieke Zoon van God**
- 2) Het wonder van onze aanneming tot kinderen van God**
- 3) De Heere als onze Eigenaar**

1. Christus als de unieke zoon van God

Gemeente, wanneer het gaat om deze geloofsbelijdenis dan belijden wij niet dat Christus het enige **kind** van God is.

Wij belijden wel dat Hij **eniggeboren** is.

En dat klinkt misschien in onze oren een beetje verwarrend, is het niet?

Alsof de Zoon van God geboren is.

Maar dat wordt hier niet bedoeld.

‘Ja’, zegt iemand, ‘maar de HEERE is toch wel geboren uit de maagd Maria. Het is daarom logisch, daarom is het eniggeboren’.

Maar dat wordt hier niet bedoeld.

Eniggeboren betekent dat Christus de eeuwige en natuurlijke Zoon van God is. Christus is eeuwig.

Hij is nooit de Zoon van God geworden, of Hij is nooit als Zoon geadopteerd.

Nee, van eeuwigheid af, is Hij Gods Zoon.

‘Al voor de bergen geboren waren en U de aarde en de wereld voortgebracht had, ja van eeuwigheid tot eeuwigheid bent U God’. Psalm 90. Dat gaat ook over de Zoon.

Eeuwig is Hij.

Eeuwig de natuurlijke Zoon van God. Hij heeft dezelfde goddelijke natuur.

Eén van wezen. Eén van natuur met de Vader en met de Geest.

Hij is God uit God, Hij is licht uit God, Hij is waarachtig God uit waarachtig God.

Hij is niet geschapen, voortgekomen.

Gemeente, het is God, het is God die ons het leven heeft gegeven.

Het is God die er voor gezorgd heeft dat u en jij en ik geboren zijn.

Maar Christus is de eeuwige Zoon van God.

‘Zoals God de Vader’, zo schrijft Johannes dan in zijn Evangelie, ‘zoals God de Vader het leven heeft **in** Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven, het leven te hebben **in**

Zichzelf. God de Zoon **is** het leven. Hij is God.'

Gemeente, dit zijn dingen die ons verstand te boven gaan, we kunnen het niet begrijpen. We kunnen het niet bevatten, we moeten het wel geloven.

Het is ook van het grootste belang vanmiddag om te geloven, weet u waarom gemeente?

Omdat juist in het feit dat Christus Gods Zoon is, en de Bijbel die vertelt het ons, Gods Woord die houdt het ons voor, juist omdat Christus de Zoon van God, omdat daarin dat fundament ligt voor ons kindschap.

Zou de Zoon niet eeuwig zijn, zouden wij geen kind kunnen wezen.

Het is dan ook níet zo dat, tot kinderen aangenomen worden, dat dat dus in dat licht van God, de eeuwige natuurlijke Zoon niet zoveel voorstelt.

Dat je zegt, 'wat stelt het nou voor het kindschap, want Christus is de eeuwige Zoon'.

Nee, het feit dat Christus de eeuwige natuurlijke Zoon van God is, dat zegt iets over de uniekheid van Christus. Maar dat is geen devaluatie van het kindschap van de gelovige. Juist omdat Christus de eniggeboren Zoon van God is, is er dat wonder van onze aanneming tot de kinderen.

Juist omdat de Here Jezus Christus Middelaar is, écht Mens maar ook écht God, is **Hij** in staat als God, om kinderen van de toorn, te maken tot kinderen van God.

Daarom moet deze belijdenis over de uniekheid van de Zoon van God, ook zo duidelijk voor ons zijn.

Het is niet voor niets dat juist deze belijdenis in de kerkgeschiedenis zo vaak aangevallen is.

Wie deze belijdenis aanvalt, die doet een aanval op de kern van het Evangelie. Die doet een aanval op de zaligheid van ons mensen.

Dat was trouwens al zo, dat dit bestreden werd in de tijd van de Heere Jezus op aarde, dat weet u ook, hoe juist ook het Sanhedrin de Godheid van Christus, Zijn eeuwige Zoonschap ter discussie stelde, en níet geloofde.

Als de Heere Jezus voor Kajafas staat, dan stellen ze Hem uiteindelijk ook de vraag, -en daar is Hij veroordeelt met name-, "bent U de Zoon van God?"

En waarop Jezus dan zegt: "u zegt dat Ik het ben".

En toen hadden ze geen andere getuigenis meer nodig, want ze geloofden het niet, hoe kan dat nou, de Zoon van God die voor hen stond met vlees en bloed, dat was niet te geloven, dat was godslastering.

En ze hebben de Zoon van God, ze hebben Christus, ze hebben Hem daarom gekruisigd en vermoord. Van hun kant. Dat de Zoon het leven gaf.

Het Sanhedrin.

Dat was dus een aanval van binnenuit de kerk.

Gaat vaak zo met dwalingen, komen vaak ook van binnenuit de kerk.

Wat dacht u van Arius?

Jongelui op catechisatie hebben jullie vast wel eens over Arius gehoord..

Arius verloochende de Godheid van Jezus.

Arius zei: "Jezus was het eerste schepsel, wel heel bijzonder hoor, maar het eerste schepsel". En de kerk heeft Arius uiteindelijk moet afsnijden, omdat hij niet terugkwam van zijn dwaling.

Gemeente, het is niet iets van de oude kerkgeschiedenis, het is van alle tijden, ook vandaag de dag. Deze belijdenis wordt bestreden door de Jehova getuigen, door de Islam.

De Islam geeft Jezus ook een plaats in de Koran, maar het is niet de Zoon van God, dat is een hele bijzondere profeet.

Maar ook onder christenen.

Ook onder christenen, denk even aan de vorige Zondag. Dat zijn niet de echte christenen, zijn de naam christenen.

Ook onder christenen wordt de Godheid ontkent. Jezus dat was een goed mens, Hij wordt gepreikt als een goed mens die zijn leven opofferde voor andere mensen, tragisch. Iets om echt na te volgen.

Maar de eeuwige zoon van God? Nee, dat was hij niet.

Gemeente, het gaat hier over het hart van het Evangelie. Als wij het hart er uit zouden snijden, dan houden we geen Evangelie meer over. Dan is er dus ook geen aanneming van kinderen voor ons. Want de Middelaar die echt God is, die alleen kan ons redden en zalig maken.

Ziet u gemeente, hoe belangrijk het is dat wij onze belijdenis kennen.

Jonge mensen, jongeren, jullie moeten deze belijdenis kennen.

Ouderen, u moet deze belijdenis kennen.

Als iemand er u naar vraagt, naar het hoe en waarom, dan moet u het antwoord kunnen geven van de belijdenis.

Waarom? Waarom is Hij, de Heere, waarom is Hij de enige Zoon van God?

Dan moet u dat kunnen vertellen. Omdat uw geloof daarmee samenhangt.

Omdat je dan ook het wonder mag zien, dat je zelf kind van God bent.

2. Het wonder van onze aanneming tot kinderen van God

Gemeente, wij zijn namelijk om Christus wil, uit genade, tot Gods kinderen aangenomen.

Ziet u, dat zit er helemaal aan vast.

Het wonder van onze aanneming, tot kinderen van God.

'Maar wij zijn om Christus wil, uit genade, tot Gods kinderen aangenomen'.

Gemeente, dat is zo'n wonder.

Wij allemaal, u, jij, ik. We hebben onszelf losgemaakt van God.

In het paradijs hebben we tegen deze goede God gezegd: "Heere, U bent onze Vader **niet**. Wij willen graag aan de andere vader dienen. De vader van de leugen, daar kiezen wij voor". En sinds die tijd gemeente, worden wij geboren, allemaal, als kinderen van de

toorn.

En voor ieder mens die niet in Christus Jezus gelooft geldt, dat God met Zijn toorn op zo iemand is.

Dat geldt voor die ene leuke meid die je kent.

Dat geldt ook voor die vriendelijke sympathieke buurman die niet in God gelooft, maar die alleraardigst is.

Daar is de toorn van God op, als hij zich niet bekeerd.

Maar God komt naar ons toe, met het Evangelie, met die geweldige blijde boodschap, en dan zegt Hij dat Hij kinderen van de toorn aanneemt tot Zijn geliefde kinderen en erfgenamen. Dat Hij hen door Zijn Geest veranderen wil tot kinderen van God die weer gaan lijken op hun Vader, en die door Christus Jezus Hem mogen aanroepen als hun liefdevolle Vader.

Immers zo leert de Schrift ons dat. En wij spreken het vanmiddag eenvoudig na in geloof. Zoals de brief aan de Romeinen ons dat leert, 'zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

Want u hebt niet de geest van slavernij ontvangen die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de geest van aanneming tot kinderen ontvangen door wie wij roepen 'Abba, Vader'.

Wat een wonder!

Dat Gods aanneming van kinderen gemeente, dat dat nog veel verder gaat dan dat wanneer iemand een kindje adopteert.

Gemeente, wanneer wij kinderen adopteren, dan adopteren wij kinderen die zonder eigen schuld, geen of bijna geen toekomst meer hebben, en we geven hun een liefdevol en warm thuis. We geven hen onze vader- en moederliefde.

Maar wat doet God?

God kiest geen onschuldige kinderen uit, om hun te redden.

God neemt vijanden aan.

Hij adopteert kinderen, die een hekel hebben van zichzelf aan Vader. Die Hem haten.

Zulk soort kinderen adopteert Hij.

En Hij zegt, "Ik geef die kinderen Mijn liefde".

Gemeente, wat is dat een wonder.

Dat is wat God van Zijn kant doet.

En zo spreekt Hij ons, en onze kinderen ook aan, in Zijn belovende spreken. In dat verbondsmatige spreken.

Dat het waar is, **écht waar** dat God dat doet, dat Hij van Zijn kant volstrekt betrouwbaar is. En elke keer weer als er ook hier in de kerk een kindje van de toorn gedoopt wordt, dan horen we het weer. "Ik sluit met u, een eeuwig verbond der genade, en ik neem jullie, - zelfs die kleintjes, die er niks van begrijpen, die in Adam veroordeeld zijn-, zelfs die neem ik aan tot Mijn kinderen en erfgenamen".

Gemeente, omdat Christus nu Gods Zoon is, is de Zoon in staat, om bij het opgroeien

kinderen van de toorn, door Zijn Geest, te maken tot kinderen van God. Tot kinderen van God, die nu ook van hun kant, Vader gaan liefhebben, en Hem gaan leren kennen als een liefdevolle Vader.

Een Vader die niet in toorn op hen neer ziet, maar om Christus wil, in liefde op hen neerkijkt, en met hen omgaat en zegt, "Mijn kind".

En het kind dat kijkt vol ontzag en verwondering naar God, en hij zegt, "mijn Vader, u bent mijn Vader. Abba."

Gemeente, beseffen wij hoe groot het wonder is wanneer je door het geloof niet alleen kind van God **heet** in de belofte, maar het ook echt **bent**, dat je weer Thuiskomt omdat God de Vader je Thuisbrengt.

En dat omwille van Hem, van de eeuwige Zoon, die van Huis is weggegaan, Zijn Huis, eeuwig Huis, naar deze verdorven wereld om vijanden, op te zoeken en te redden, weer Thuis te brengen.

Gemeente, wat komt er een wonderlijke rijkdom mee, vindt u niet, in die belijdenis over onze Heere, Jezus Christus.

Wat zijn we rijk als gelovige kinderen van Hem.

Kind van de Vader zijn, levend onder de regering van onze Heer, Jezus Christus.

'Waarom noemt u Hem onze Heere?

Omdat Hij ons met lichaam en ziel, niet met goud of zilver, maar met Zijn kostbaar bloed van al onze zonden vrijgekocht, en uit alle macht van de duivel verlost heeft. En zo heeft Hij ons tot Zijn eigendom gemaakt'.

3. De Heere als onze Eigenaar.

Christus, Hij is onze Kurios.

Kurios, is het Griekse woord voor Heere en betekent eigenaar. Het werd in de tijd van de Bijbel gebruikt voor een eigenaar die een slaaf had. Zo iemand werd Kurios genoemd. Eigenaar.

Gemeente, je had in de tijd van de Bijbel had je slaven die eerst slaaf waren maar die dan op een gegeven moment door een meester werden vrijgelaten. Maar, die hadden zo'n goede meester, die wilde eigenlijk niet vrij zijn, die zeggen, "we blijven bij u, daar hebben we het goed".

Maar helaas was dat ook in de tijd van de Bijbel niet altijd het geval, waren ook hele slechte heren.

Misschien hebben wij zelf ook niet zo'n positief beeld als iemand tegen u zegt, "ben jij een slaaf van Christus?" Dat je zegt, "nou, dat is nog niet zo positief dat ik een slaaf ben".

En over ons slavernijverleden kijken wij niet met trots terug. En terecht, als het gaat om de mishandeling en de uitbuiting die daar ook geweest is van slaven, dat is niet goed geweest.

Weet u gemeente, als het gaat om het slaaf zijn, en dat heer zijn, dan komt er nog iets bij, bij ons moderne mensen.

En net in de consistorie werd gezegd, "als het nou buiten in de wereld regent, dan druppelt het in de kerk, soms letterlijk, maar ook als het gaat om moderne gedachten. Dat is ook zo met die moderne mens, die zit namelijk ook in ons, diep in ons hart. De moderne mens, de natuurlijke mens zonder Gods genade, die onafhankelijk wil zijn van God, van iedereen. Die wil eigen baas zijn in je leven, je kan eigenlijk geen gezag dulden over je.

Weet u gemeente, heel veel mensen die niet geloven, hebben uiteindelijk niet door dat, - terwijl ze denken vrij te zijn, ondertussen slaaf zijn. Ze zijn slaaf van hun eigen zondige verlangens. Ze zijn slaaf van de satan.

En de duivel gemeente, dat is zo'n gemene heer.

De duivel geeft zijn kinderen, -de vader van de leugen-, de duivel geeft zijn kinderen heerlijke vrijheid. 'A, man hier, je zit aan mijn band, maar je krijgt heel veel ruimte, lekker genieten, lekker de dingen van de wereld zoeken, lekker feesten, los gaan, 'hopelijk komt er snel een einde aan corona dan kunnen we weer los, wat zou dat fijn zijn', denken zo denken de mensen dan.

Uiteindelijk leidt de duivel je, zonder dat je het door hebt, en je het lekker hebt, leidt de duivel je naar de meest vreselijke plaats die er is.

En dat is de hel.

En de mensen die satan daar brengt, als ze eenmaal daar zijn, dan lacht hij ze keihard uit, in hun gezicht, "je bent erin getrapt, en nou kom je er niet meer vandaan". En de mensen die zullen zich in de hel voor eeuwig voor hun hoofd slaan, dat ze zich in het leven hun ziel aan hem verpand hebben.

Wat nou vrijheid...

Maar Christus gemeente, Hij is zo anders, onze Heere is zo'n goede Heer, Hij is zo liefdevol. Hij heeft zo het beste met je voor.

Het eigendom zijn van deze HEERE, dat is het beste wat je kan overkomen in je leven, echt!

Kijk eens gemeente, lees nou eens goed wat de HEERE er voor over heeft gehad om ons tot Zijn slaven te maken. Hij heeft ons met lichaam en ziel, niet met goud of zilver, maar met Zijn **kostbaar bloed**, van ál onze zonden **vrijgekocht**, en uit alle macht van de duivel verlost, Zijn eigen bloed.

Zó groot is Zijn liefde, dat God de Zoon, de eeuwige Zoon, dat Hij Zichzelf vernederd heeft.

Dat Hij zich liet spijkeren aan het kruishout.

Dat Hij zo hels geleden heeft.

Dat Hij door God verlaten is geweest, zodat wij, vijanden, kinderen van de toorn, tot Zijn kinderen aangenomen worden.

Zo weer bij God mogen komen, mogen delen in Zijn liefde.

Geen verdoemenis meer, zegt Paulus in Romeinen 8, er is geen verdoemenis meer voor hen die in Christus Jezus zijn. Vrijgemaakt door Hem, van de wet van de zonde, en van de dood.

Met lichaam en ziel, tot het kostbaar eigendom gemaakt van de Heere Jezus Christus.
'O liefde van God, wat bent U genadig!'
Wat is dit een unieke troost.

Gemeente, beseft u zich, hoe rijk je bent als je het eigendom bent Christus.

Dat je voor rekening mag leven van Hem.

Dat de HEERE over je waakt.

De liefdesband waarmee Hij je getrokken heeft, en waar Hij je mee heeft vastgemaakt.

Dat die band van liefde, dat die niet verbreekt. Omdat Hij de touwtjes in handen houdt.

En niet wij.

'Geen macht van dood en graf, rukt mij ooit van Jezus af!'

Wat een Zaligmaker, wat een Heer!

Kies gemeente, kies! Kies vandaag wie je dienen wil!

Twee heren dienen in het leven gaat niet.

Twijfel je nog?

Jongeren, twijfel je nog wie je moet dienen?

Wil je slaaf zijn van Christus.

Ben je het al? Ben je een slaaf van Christus?

Of wordt er misschien door de duivel aan je getrokken, om naast deze HEERE, die Zijn hand op je leven heeft gelegd, vergeet dat nooit! Om naast Hem toch nog een andere 'heere' te dienen...

Luister dan niet!

Als er aan je getrokken wordt, want het is de satan die je van Christus probeert af te trekken. Luister niet naar hem, want hij is sluw, hij heeft niet het beste met je voor.

Hij is er alleen maar op uit om je in het verderf te storten.

Maar kom tot Jezus!

Als er nou iemand is die nog niet tot Jezus gekomen is gemeente, -want we moeten tot Hem komen-, kom tot Jezus!

Als je tot Hem gekomen bent gemeente, jong of oud, kind of volwassene, blijf bij Christus!

Want dan ben je af van je schuld, dan ben je vrijgekocht. Dan ben je écht een kind van God, die geleid wordt door de Geest van God.

Oh ja, dat kost strijd.

Dat kost lijden.

Het kan je, jongeren, echt je vrienden kosten. Het kan je je baan kosten.

"Maar wanneer je met Hem lijdt", zegt Paulus, "wanneer je met Hem lijdt, dan word je ook met Hem verheerlijkt. En dan wacht het eeuwige leven."

Gemeente, als wij straks het eeuwige leven binnenstappen, omdat je in het leven hebt geleefd onder de heerschappij van Christus, dan zal u zich, en dan zal ik, zullen wij ons allemaal verbazen, hoe geweldig dat genieten wordt!

Dat je zegt, "ik ben zo blij dat ik niet ben meegegaan met het genieten van die wereldse dingen, want ik mag nu ten volle het eeuwige leven genieten. Dat is zoveel beter."

Ouderen, soms, -ik zeg het niet uit ervaring, maar ik hoor het wel in het pastoraat, ook in de gemeente-, soms is ouder worden niet zo fijn.

Een beproeving, als daar de gebreken komen, of de ziekte.

Als je niet meer naar de kerk kunt komen, en er zijn er velen die dat missen.

Als je wereld steeds kleiner wordt, als de geliefden om je heen wegvallen, en het soms lijkt alsof je alleen overblijft, en het leven niet zo meevalt, weet dan: het beste komt nog!

Want, deze Eigenaar, vergeet u niet! En Hij komt u, op Zijn tijd halen.

Want, ik ben Gods kind, Hij heeft Zijn hand op mij gelegd. Daar ben ik verzekerd van, en de Geest getuigt met onze geest, dat we kinderen van God zijn. Ook in de ouderdom. Eenmaal Gods kind, altijd Gods kind.

En ook als je sterven gaat.

Mijn ziel terstond opgenomen tot Christus. En als mijn lichaam neerzinkt in het graf, of je nou jong bent of oud, maar je bent in het leven van Christus, dan ben je het ook in het sterven.

Dan waakt Hij over je lichaam. Ook al vergaat het lichaam, en keert het terug tot stof, 70, 80 jaar. Hij waakt over het lichaam, want het is van Hem.

En zo gemeente, zo brengt Christus, héél Zijn kerk, ál de uitverkoren kinderen van Hem, Hij brengt ze Thuis. Er zal er geen eentje achterblijven.

Veilig Thuis!

Voor altijd bij Christus en bij God de Vader. En dan mag u de Vader zien, als dat moment is aangebroken, dan mag je de Vader zien, onze liefdevolle God.

Dan mag u Hem zien, Vader! En onze unieke Broer, de eeuwige Zoon, Christus.

Dat je zegt, "mijn HEERE, in het Vaderhuis, ik ben Thuis."

Gemeente, twijfel daar nooit aan, want, als we kinderen zijn, -en dat ben je door het geloof-, vertrouw op die belofte van God, Die het heeft beloofd aan je.

Als je kinderen bent, dan ben je ook erfgenamen, erfgenamen van God. En mede-erfgenamen van Christus.

Wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

AMEN